

CRISTINA
ONOSE

LUMEA MEA, DINCOACE DE GRATII

VERSURI CU CĂLUȘUL LA GURĂ
MICI POEME LIVREȘTI

CUPRINS

CUVÂNT LA O POEZIE ALTFEL	
<i>de Ioan Popescu-Topolog</i>	5
ANTESCRIPTUM <i>de Cristina Onose</i>	9

VERSURI CU CĂLUȘUL LA GURĂ (1980-1989)

TOTUL PRIN PROCURĂ.....	13
BRADUL DE... „REVELION”	14
CONTRATIMP.....	15
CREZ.....	17
GRATII	19
EXISTENȚE.....	21
MERGÂND PRIN DEȘERT	23
LA CEASURILE ÎNDOIELII.....	24
BOLILE SUFLETULUI	25
FĂRĂ.....	26
FULGERUL-CÂNTEC.....	28

MICI POEME LIVREȘTI

JOC.....	31
NATURĂ LIVRESCĂ.....	32
IARNA... ILUZIE	33
CULORI	34
BRADUL.....	35
ACUARELĂ.....	36
VERILE MELE DE ALTĂDATĂ	38
CÂNTECUL APUSULUI	41
INTROSPECȚIE	42
APELE SUFLETULUI MEU	43
GÂND	45
RITM	46
SECVENȚĂ.....	47
NIMIC	48
SUFIXE.....	49
PLATONICIANĂ.....	51
SEARĂ DE TEATRU.....	52
GOANA	53
ARHITECTONICĂ	55
SCHIMBĂRI NOȚIONALE	57
ICOANA.....	59
UN PUMN DE VISE.....	60
CELUI MAI MIC	61

VERS LE BÂILLON À LA BOUCHE (1980-1989)

TOUT PAR PROCURATION.....	65
EXISTENCES.....	67
L'ARBRE DE... NOËL.....	69
VŒUX.....	70
BARREAUX.....	71
EN CONTREPOINT.....	72
L'ÉCLAIR-CHANSON.....	73

L'ÉCLAIR-CHANSON

JEU.....	77
ILLUSION.....	78
COULEURS.....	79
IMPRESSION.....	81
SÉQUENCE.....	82
RYTHME.....	83
PLATONICIENNE.....	85
RIEN.....	86
SUFFIXES.....	87
INTROSPECTION.....	88
LES EAUX DE MON ÂME.....	89
ICÔNE.....	91
UNE SOIRÉE AU THÉÂTRE.....	92
ARCHITECTONIQUE.....	93
AU BENJAMIN.....	95

PICCOLI POEMI LIBRESCHI

COLORI	99
PLATONE.....	100
RIFLESSIONE.....	101
TRE VOLTI	102
POSTFAȚĂ <i>de Mihaela Malea Stroe</i>	103

VERSURI CU CĂLUȘUL LA GURĂ

(1980-1989)

CRISTINA
ONOSE

TOTUL PRIN PROCURĂ...

Ultima recoltă
(desigur cea mai mare)
Puzzle de ecouri
dintr-o „epocă” paralelă.

Lâncezesc la video
(ochiul meu drogat,
emigrant pe țărnișă de pleoapă străină).
Citesc cărți despre Revoluția franceză
(totuși bicentenarul)
sau vibrez dinlăuntru
la incredibilele vești
din incendiarul Răsărit european.

Nimic trăit de mine,
nimic reprezentându-mă.
Totul prin procură,
ca într-un exemplar
AZIL.

BRADUL DE... „REVELION”

Nu plânge, fiule,
în noaptea de...„Revelion”,
în fața copacului de plastic
urâțit de luminile artificiale!
Sub el
Moș Gerilă nu ne-a adus
portocale, banane și ciocolată adevărată;
(de mult nu le mai are nici El).

Mă revăd, fetița
ce mângâia bradul mirosind a pădure;
îl împodobeam în mii de culori.
Globurile sale scânteietoare
mi-au fermecat copilăria.

CONTRATIMP

Ceasurile-n care-aș vrea să fiu cu tine
rod ca un cancer
peste care-n zadar încearcă Mozart
să picure blânda-i licoare-nșelătoare.
Afară plouă ca-n toate primăverile.
N-am mai mâncat o friptură adevărată
de vreo șase luni;
am început să uit până și gustul cafelei.
Fiul meu nu știe tabla-nmulțirii
și eu vreau imposibilul.
Vreau să fiu cu tine
Punând între paranteze
pe El, căruia puțin îi pasă de mine,
pe Ea, care-așteaptă-n zadar să-i zâmbești.

Și Tu nu poți imposibilul.
Pentru că El ți-e întâmplător prieten,
pentru că Tu îi ești întâmplător prieten
și nu poți pune nimic între paranteze.

Ceasurile-n care nu sunt cu tine
rod tot mai adânc în mine,
ca un CANCER.

CREZ

Mă târâi
într-o lume care nu-i a mea,
ostilă și lașă.
Valorile fiind răsturnate,
lupta cu mine
și lupta cu Ea
e din ce în ce mai grea.
Vreau să strig,
să zdrobesc balaurul
ce-a distrus puntea spre crez.

Dar cine m-aude?
Cine-mi răspunde
când chem din adâncul prăpastiei

să m-aline,
că toate-s la locul lor,
că spaimile mele dor
numai în vis,
vindecându-mă de neputință?

GRATII

Copacul
mi-a țintuit fereastra cu zăbrele de frunze,
dăruindu-mi în schimb
câteva cioburi de lumină stătută.
L-aș distruge,
dar mi-e teamă de strigătul plantei ucise.
Gratiile mele
nu-s fier, ci fire de viață aruncate-n soare.

Sunt deținut
al copacului ce mi-a-nlănțuit gândurile.
Oricând însă
pot frânge verdele și da de lumină.

EXISTENȚE

Era,
la rădăcina ființei mele,
născută
din setea de a iubi,
o așteptare,
rătăcită
în labirintul inteligenței;
o așteptare
mistuită pe rugul tăcerii.
Rămășițele ei,
sfâșieri de Ocean înghețat,
mă dor
ca tot Nevenitul prea mult căutat.

Este,
la rădăcina ființei mele,
născută
din jarul care s-a dorit iubire,

o împlinire,
izbândă dulce-amară a inteligenței
dobândită
prin voința înțelepciunii.